

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Atlas Judiciar European În Materie Civilă](#) > [Recunoașterea Reciprocă a Măsurilor de Protecție În Materie Civilă](#) > [Slovakia](#)

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

Slovakia

Slovakia

GĂSIREA INSTANTELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 17 - Informații puse la dispoziția publicului

1. Tipuri de obligații/interdicții impuse de măsura de protecție (conținutul măsurii de protecție)

(a) În temeiul [Codului de procedură civilă](#) (articolul 324 și următoarele) se poate impune o măsură urgentă. În temeiul unei măsuri urgente, o parte poate fi obligată, de exemplu:

(i) să se abțină temporar de la a intra într-o casă sau într-un apartament în care locuiește o persoană împotriva căreia partea este bănuită, pe baza unor motive plauzibile, că ar fi comis acte de violență; să nu intre sau să intre numai în anumite limite într-o casă sau într-un apartament, la locul de muncă sau într-un alt loc în care trăiește, este prezentă în mod obișnuit sau se află periodic în vizită persoana a cărei integritate fizică sau psihică este amenințată de către parte prin conduita sa; să nu contacteze, deloc sau parțial, în scris, la telefon, prin mijloace electronice sau prin alte mijloace, o persoană a cărei integritate fizică sau psihică poate fi amenințată de această conduită; să nu se apropie decât la o anumită distanță de o persoană a cărei integritate fizică sau psihică poate fi amenințată de conduita părții.

(ii) Articolul 325 alineatul (2) literele (e)-(h) din Codul de procedură civilă prezintă exemple ale celor mai frecvente tipuri de măsuri urgente. Aceasta înseamnă că lista măsurilor urgente prevăzute de lege nu este exhaustivă și că instanța poate impune și alte tipuri de măsuri urgente. Astfel, instanța poate impune măsuri urgente similare celor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă, precum și orice alte măsuri considerate necesare și adecvate.

(b) În temeiul [Legii privind poliția](#), poliția poate, de exemplu, să impună unei persoane:

(ii) obligația de a nu intra sau de a nu rămâne în anumite locuri sau obligația de a rămâne într-un anumit loc (articolul 27). Această obligație nu poate depăși timpul necesar (ceea ce înseamnă numai timpul strict necesar).

(ii) obligația de a părăsi locuința comună (articolul 27a). Legea privind poliția le permite funcționarilor poliției să ordone unei persoane să părăsească un apartament sau o casă ori alte spații ocupate în comun cu o persoană vulnerabilă, precum și imediata vecinătate a acesteia (cum ar fi locuința comună), dacă există fapte care constituie indicii ale posibilității ca persoana respectivă să săvârșească un atac asupra vieții, sănătății sau a libertății sau un atac deosebit de grav asupra demnității umane a unei persoane vulnerabile, mai ales dacă au

avut deja loc astfel de agresiuni. Ordinul de a părăsi locuința comună include interdicția de a intra din nou în locuința comună timp de 10 zile de la pronunțare. Un funcționar al poliției poate emite un ordin prin care se solicită unei persoane să părăsească locuința comună chiar și în absența persoanei respective. În cursul perioadei în care face obiectul unui ordin de părăsire a locuinței comune persoana vizată de ordin nu are dreptul de a se afla la mai puțin de 10 metri de persoana vulnerabilă.

2. Natura autorității care ordonă măsura:

(a) Hotărârea preliminară este pronunțată de o autoritate judiciară (o instanță civilă).

(b) Ordinul de părăsire a locuinței comune este emis de o autoritate administrativă – N.B.; aceasta este diferită de autoritatea administrativă care oferă garanții în ceea ce privește imparțialitatea și dreptul tuturor părților de a fi audiate. Ordinele de a părăsi locuința comună nu pot face obiectul unei căi de atac sau al unui control din partea unei autorități judiciare.

3. Durata maximă posibilă a unei măsuri:

(a) Măsurile urgente nu sunt, în general, limitate în timp. Cu toate acestea, în temeiul articolului 330 alineatul (1) și al articolului 336 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură civilă, o instanță poate limita în timp hotărârea. O măsură urgentă trebuie retrasă în cazul în care persoana protejată nu ia măsuri pentru a obține pronunțarea unei hotărâri pe fondul cauzei (nu introduce o acțiune) sau în cazul în care cererea de pronunțare a unei hotărâri pe fondul cauzei este refuzată sau respinsă sau în cazul în care acțiunea în justiție a fost refuzată sau respinsă sau acțiunea principală a fost suspendată [articolul 336 alineatele (3) și (4) din Codul de procedură civilă]. De asemenea, această măsură trebuie să fie retrasă după ce instanța a admis acțiunea principală [articolul 337 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].

(b) Durata este limitată: termenul strict necesar înseamnă 48 de ore în cazul luării în custodie publică și 10 zile în cazul unui ordin de părăsire a locuinței comune. Cu toate acestea, poliția poate extinde efectul unui ordin de părăsire a unei locuințe comune cerând o măsură urgentă (a se vedea mai jos). Ordinul de părăsire a locuinței comune este revocat de îndată ce se ordonă o măsură urgentă sau după ce acțiunea este respinsă de o instanță civilă.

4. Sistemul național de executare silită pentru punerea în aplicare a măsurilor de protecție:

(a) O măsură urgentă poate fi pusă în aplicare (dacă este necesar) de îndată ce a fost notificată sau comunicată persoanei suspectate. Pentru executarea hotărârii este necesară intervenția unui executor judecătoresc. Executorul judecătoresc are dreptul de a impune o sancțiune financiară unei persoane suspectate de nerespectarea unei măsuri provizorii ([Codul privind executarea silită](#), articolul 192).

(b) Poliția poate recurge la forță în cazul în care persoana violentă opune rezistență, dar și pentru a executa îndepărtarea persoanei dintr-o locuință comună (Legea privind poliția, articolul 51) sau pentru a pune în aplicare alte ordine ale poliției având drept scop să asigure siguranța persoanelor.

5. Sancțiuni în caz de nerespectare a unei măsuri:

(a) În cazul nerespectării unei măsuri urgente, persoana suspectată este pasibilă de o pedeapsă cu închisoarea de la unu la cinci ani ([Codul penal](#), articolul 349). Cu toate acestea, trebuie să existe dovada intenției persoanei suspectate de a comite o infracțiune (încălcarea obligației impuse de o măsură de protecție). A se vedea răspunsul la întrebarea 4 litera (a).

(b) A se vedea răspunsul la întrebarea 4 litera (b).

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Autoritățile competente să dispună măsuri de protecție în Republica Slovacă sunt toate tribunalele districtuale. Toate aceste tribunale au și competența de a elibera un certificat în conformitate cu articolul 5 din regulament.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de

protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Măsurile de protecție emise într-un alt stat membru trebuie prezentate Tribunalului Municipal Bratislava IV, care are competență la nivel național. Poliția și executorii judecătorești au competența de a pune în aplicare astfel de măsuri.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Tribunalul Municipal Bratislava IV este competent să ajusteze măsurile de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din regulament.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Cererile de refuz al recunoașterii executării sau de refuzare a executării se depun la Tribunalul Municipal Bratislava IV.

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Limbile acceptate sunt slovacă și cehă.

■ Ultima actualizare: 31/05/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.